

Срећна шума

Далеко одавде постоји земља по имену Туфлителибук. У њој постоји сто шума, градова и мора. И више. У једној од тих шума, Срећној шуми или Шуми Среће, живела је вила Лисанистра. Лисанистра Фонабела, тачније Лиса, волела је да изводи мађије и враголасте трикове. Била је кума најмлађе кћерке краљице леденог царства Касандре. Кумче стогодишње, вечно младе, виле Лисе звало се Луфентрида. Звали су је Луф. Луфина тетка била је краљица Туфлителибука - Сусилфрида краљица Среће.

Ових дана у Шуми Среће дешавају се чудне ствари. На пример, сва бића постају мрзовољна и желе да нападну најјачег доброг змаја Туфлителибука, Фелбинкса. Спремају се и да отму злу принцезу Ненеситу, која годинама чека да је себични принц спасе од добре чаробнице Фистилук. Такође, биљке уместо да расту на горе, расту на доле. Лиса је одлучила да сазна шта се збива и да потражи помоћ од принцезе свих шума Кларисе. Узјახала је свог једнорога и кренула. "Хе, хе, хе, хеј!", зачу се глас из жбуња док је каскала шумом. Једнорог, схвативши шта господарица жели, стаде. У том тренутку из жбуња изађоше разне животињке које нису биле под утицајем лудила. То су били: једнорози са крилима лептира, коњомачкозечеви, мачке са репом пауна, мале пољске ферите (зечеви са ушима миша и репом лава), седефасто-сребрне печуркице са мачјим ножицама и очима пса који моли и многе друге занимљиве живуљке. Углас су је упитале да ли могу поћи са њом. Лиса климну главом. Поворка крену.

Ишли су тако и у једном тренутку стигли су до шуме Туге, Седефон. Била је то шума у коју није допирао ниједан сунчев зрак. Земља је била блатњава и гњецкава. Мирисало је на трулеж и покварена јаја. Сломљених грана је било на све стране. Дрвеће је изгледало као да је живо. Ветар је дувао кроз рупе на стаблима и фријукао некако сабласно, да би се и најхрабрији витез могао уплашити. Одједном, зачуше се кораци. Лиса није стигла да разазна лица разбојника - одмах се онесвестила. Када се пробудила, била је обешена ланцима на зид. И њени пријатељи били су ту, само у кавезима, доле на земљи. Колико је могла да види, ту су били кавези: од густе ружине лозе за једнороге са лептирским крилима, од стакла за мачке са пуновим перјем, од чврстог селотејпа за мале ферите, ров од воде за коњомачкозеца и још доста различитих кавеза. Лиса је схватила - у дворцу су зле вештице Злоћке.

Када се освестила, угледала је Злоћку. Њени прсти су се поигравали врхом Лисиног чаробног штапића. Лиса прошапта: „Дођи к мени, дођи к мени!“ Штапић се истргну из Злоћкиних руку. Лиса прозбори чаробне речи и у том тренутку створише се у одаји палате принцезе свих шума - Кларисе. Када је вила виде тако румену, поклони се и замоли је за помоћ. Принцеза јој благо објасни да, ако жели да спасе свој дом - Срећну шуму, мора имати наду и веровати. Лиса се лупи руком по челу и помисли како се она тога раније није сетила. Затвори очи и пусти да нада и вера преплаве њено срце. Онда замахну својим чаробним штапићем и створи се у својој колиби.

Кад изађе, врисну од среће. Срећа се поново вратила у срећну Шуму Среће где станује једна срећна вила.

Маша Терепелиуц